

Arrest

**nr. 50 814 van 5 november 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar twee minderjarige kinderen, X en X die allen verklaren van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 3 november 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 oktober 2010, houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 7 oktober 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 november 2010 om 13u30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E.F. KOSLOWSKI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster van Braziliaanse nationaliteit dient op 8 december 2009 in haar naam en in naam van haar twee kinderen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Deze aanvraag wordt op 7 oktober 2010 ongegrond verklaard. Dezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde die als volgt is gemotiveerd:

“(…) artikel 7, eerste lid, 2°: verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn van drie maanden;

betrokkene verblijft reeds sedert 17/08/2008 op het grondgebied van de Schengenstaten. (zie inreisstempel)

Is niet vrijwillig vertrokken voor het vervallen van haar toestemming.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is. Betrokkene is reeds gerepatrieerd in 2006 voor illegaal verblijf.

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldige inreisstempel. Zij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat ze gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar betekend zal worden.

Betrokkene heeft op 08/12/2009 een aanvraag regularisatie op basis van art 9bis ingediend. Deze aanvraag werd op 07/10/2010 ongegrond verklaard.

Gezien het kind van betrokkene (M.F.M.) (...) niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk haar (samen met haar kinderen) ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden”.

Dit is de bestreden beslissing.

2. Betreffende de rechtspleging

2.1. Gelet op artikel 39/82 § 3, 1de lid van de Vreemdelingenwet moeten behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid in één en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld. Artikel 39/82 § 3, 3de lid stelt: *“Eenmaal een beroep tot nietigverklaring is ingediend, is een navolgende vordering tot schorsing niet ontvankelijk, onverminderd de mogelijkheid in hoofde van de verzoeker om, indien de beroepstermijn nog niet is verstreken, een nieuw beroep tot nietigverklaring in te stellen waar een vordering tot schorsing is bijgevoegd op de wijze bepaald als hiervoor. De vordering bevat een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing of, in voorkomend geval, van voorlopige maatregelen rechtvaardigen”.*

2.2. Verzoekster diende op 20 oktober 2010 een vordering in tot vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde van 7 oktober 2010. De Raad stelt vast dat het verzoek tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend wordt na het verzoekschrift waarin wordt gevraagd de beslissing te vernietigen terwijl op basis van artikel 39/82 § 3, 3de lid een schorsing niet ontvankelijk kan worden ingediend na de vernietiging.

2.3. Het beroep is dan ook onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. VANDERSCHOMMEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VANDERSCHOMMEN

K. DECLERCK